

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד
ת"ק 60570-01-13 תמיר נ' הרמן

עו"ד דודון תמיר

התובע

נגד

אריה הרמן

הנתבע

פסק דין

1

2 1. התובע, עו"ד במקצועו, הגיש בבית המשפט לתביעות קטנות, התביעה הנדונה נגד הנתבע על
3 סך של 32,000 ש"ח. התביעה הוגשה בגין שליחת פרסומת לתובע ללא הסכמתו ובניגוד
4 להוראות חוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" או
5 "החוק").

6

טענות התובע

7 2. לטענת התובע, הנתבעת היא עסק המספק שירותי בית דפוס דיגיטלי למדבקות ולשקיות
8 זרעים ממותגות, הנמצאת בבעלות הנתבע, והמפרסמת באינטרנט באמצעות הפצת SPAM.
9 לטענת התובע, החל מיום 28.3.12 ועד ליום 31.10.12, שיגרה הנתבעת מעל 35 דברי פרסומת
10 לתובע וזאת באמצעות 35 הודעות דואר אלקטרוני הכוללות דברי פרסומת, ו- 4 הודעות
11 המבקשות את אישורו של התובע לקבל הודעות פרסומיות.

12 3. עוד טען התובע, כי ביום 28.3.12 שלח הודעת דואר חוזרת וביקש מהנתבע להפסיק לשלוח
13 אליו "דואר זבל". לאחר שהמשיך לקבל "דואר זבל" שלח התובע מכתב ביום 27.4.12 וביקש
14 ממנו להסיר מרשימות התפוצה כל כתובת מייל השייכת לשם המתחם tamir.co.il. לטענתו
15 הנתבע שלח אליו 32 "הודעות זבל" לאחר שכבר נדרש לא לשלוח מיילים פרסומיים.

16 4. לטענת התובע, דבר הפרסומת לא כלל את המילה "פרסומת" בכותרת ההודעה או בכלל ולא
17 נכללו דברי המפרסם בהודעה ואף לא צוינה האפשרות או ניתנה האפשרות להסרה מרשימת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"ק 13-01-60570 תמיר נ' הרמן

- 1 התפוצה של הנתבעת, ובכך הפרה הנתבעת גם את סעיף ה1 לחוק על שלושת תתי סעיפיו.
- 2 לטענת התובע, דברי הפרסומת נשלחו למרות שהתובע לא נתן את הסכמתו המפורשת לקבלת
- 3 דבר פרסומת.
- 4 .5. עוד לטענת התובע, בהתאם להוראות סעיף 30א (י) (1) לחוק רשאי בית המשפט לפסוק
- 5 לתובע פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שקיבל
- 6 בניגוד להוראות החוק וזאת מבלי לגרוע מזכותו לקבלת פיצוי נזיקי.
- 7 .6. לאור האמור עתר התובע להיב את הנתבע בסך של 1,000 ₪ עבור אחת מ- 35 הודעת זבל
- 8 שנשלחו לו. עוד עתר התובע לנזק לא ממוני בסך של 50,000 ₪. לצורכי התביעה הנדונה
- 9 העמיד התובע את תביעתו על סך של 32,000 ₪.

טענות הנתבע

- 10
- 11 .7. טענתו העיקרית של הנתבע היא, כי במקרה הנדון אין יריבות בינו לבין התובע וכי ההודעות
- 12 נשלחו על ידי חברת LTP הנדסה בע"מ (להלן: "החברה"). לעניין זה טען הנתבע כי התובע
- 13 לא ביקש להרים את מסך התאגדות. עוד טען הנתבע, כי בניגוד לנטען על ידי התובע בכתב
- 14 התביעה, הנתבע אינו הבעלים של החברה. לעניין זה צירף הנתבע לסיכומיו דוח רשם
- 15 החברות.
- 16 .8. בכתב ההגנה טען הנתבע, כי החברה מאתרת כתובות דואר אלקטרוני אשר מפורסמות לציבור
- 17 הרחב ברחבי האינטרנט ושולחת הצעה לכתובות שאיתרה לקבל מידע אודות שירותיה.
- 18 לטענת הנתבע מדיניות החברה היא לנקוט ברגישות כלפי מדוורים בכך שמציינת כי יש
- 19 באפשרות הנמען שלא לפתוח המייל אם לא מעוניין בכך, ומזכירה למכותב כי הבהירה בידיו.
- 20 עוד ציין כי ככל שהנמענים מעלים התנגדות לקבלת הדיוור, מפסיקה החברה את יצירת
- 21 ההתקשרות עימם.
- 22 .9. עוד טען הנתבע כי התובע מחזיק מספר רב של כתובות מתוך כוונה ברורה להגדיל את נזקיו,
- 23 על מנת שיוכל להציגם בהיקפים גדולים, וכי התובע הפך את התביעות מהסוג התביעה
- 24 הנדונה למקור הכנסותיו. לעניין זה הפנה הנתבע בסיכומיו לפסק הדין בעניין תא"מ (שלום
- 25 ת"א) 2524-08-12 דורון תמיר נ' ישראל-אובוז נכסים ואחזקות בע"מ (מיום 14.10.13, פורסם
- 26 במאגרים המשפטיים, להלן: "פסק הדין בעניין ישראל-אובוז").

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"ק 60570-01-13 תמיר נ' הרמן

10. לטענת הנתבע בניגוד לטענתו של התובע הרי שמעיון בטבלה, אשר צורפה לכתב התביעה
1 מטעם התובע מעלה כי חלק מההודעות כלל לא נשלחו לתובע, וכי הודעות מספר 33, 38-1
2 נשלחו על ידי התובע בעצמו. על כן טוען הנתבע ענייננו של המקרה הנדון ב- 18 הודעות
3 דוא"ל אשר נתפסו על ידי 8 כתובות דואר אלקטרוני שונות על ציר זמן של חצי שנה.
4
11. עוד טען הנתבע כי בקשתו של התובע להפסקת הדיוור נשלחה רק מכתובת דואר אלקטרוני
5 אחת וכי לאחר אותה פניה הפסיקה הנתבעת לשלוח מיילים לכתובת זאת. על כן טוען הנתבע
6 כי המדובר בהודעות מעטות, אשר נשלחו על ידי החברה בתום לב.
7
12. עוד טען הנתבע כי התובע יכול היה להימנע באמצעים פשוטים וללא עלות מקבלת ההודעות
8 הנ"ל על ידי כך שהיה מפעיל בתוכנת הדוא"ל את חוסם "דואר הזבל", אולם הוא לא עשה כן
9 ובכך הגדיל את נזקו.
10

תשובת התובע

13. התובע הגיש סיכומי תשובה במסגרתם טען, בין היתר, כי פסק הדין בעניין ישר אובזו אינו
12 פסק דין מנחה, בייחוד עת הוגש ערעור על פסק הדין.
13
14. עוד טען התובע בסיכומי התשובה כי אין כל איסור בפסיקה או בחוק להחזיק ביותר מכתובת
14 מייל אחת.
15

דיון והכרעה

טענת הנתבע להעדר יריבות

15. טענתו המקדמית של הנתבע הייתה, כאמור, כי יש לדחות התביעה נגדו מחמת העדר יריבות,
19 שכן היה על התובע להגיש התביעה נגד החברה, וכי בכתב התביעה צוין כי החברה היא זאת
20 אשר שלחה את הודעות הספאם. טענה נוספת שהעלה הנתבע בעדותו הייתה כי מי ששלח את
21 דואר הזבל הייתה חברת "מפיק", אשר שירותיה נשכרו לשם כך.
22

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"ק 60570-01-13 תמיר נ' הרמן

16. בהתייחס לטענת הנתבע כי מי ששלח את דואר הזבל הייתה חברת "מפיק", אני מקבלת את טענתו של התובע כי הטענה הועלתה על ידי הנתבע רק במסגרת הדיון בתיק ועל כן המדובר בטענה המהווה הרחבת הזית, אשר יש לדחותה.
17. בהתייחס לטענת הנתבע, להעדר היריבות טען התובע כי הנתבע אישית מחזיק בשם המתחם בו עשה הנתבע שימוש במסגרת עסקיו. עוד טען כי בהתכתבות בינו לבין הנתבע לאחר שקיבל התובע את המייל הראשון התכתב עם הנתבע בשמו הפרטי וללא כל אזכור של חברה מטעמה נשלח "דואר הזבל".
18. עוד טען התובע, כי לפי החוק רואים בנתבע כמפרסם, מכיוון שדבר הפרסומת עשוי לקדם את עסקיו או לקדם את מטרותיו של הנתבע ומכיוון שהנתבע הוא זה ששלח את הפרסומת. עוד טען התובע, כי טענת היעדר יריבות היא טענה שיש להעלותה בהזמנות הראשונה ולא לאחר בקשות שונות אותן הגיש הנתבע בתיק טרם הגשת כתב ההגנה.
19. בסיכומי התשובה מטעמו טען התובע כי תביעתו התנהלה מול הנתבע, אשר היה הרוח החיה מאחורי דואר זבל, שנשלח לתובע והוא אישר בהקירתו כי אסף את המיילים מהרשת, הוא פנה לתובע, הוא פנה לחברת מפיק והשתמש בשירותי מפיק, ולא העלה כל טענה כי עשה זאת בשם חברה כלשהיא. עוד טוען התובע כי הנתבע פרסם את מספר טלפון הנייד שלו ככתובת ההתקשרות והבעלים היחיד של שם המתחם בו נעשה שימוש לפעילות בית הדפוס בבעלותו.
20. למען הזהירות טען התובע כי יש להייב את הנתבע לפי סעיף 30 א (ח) לחוק התקשורת.
21. לאחר עיון בטענות הצדדים בעניין זה, אני מקבלת את טענתו של הנתבע כי יש לדחות נגדו התביעה מחמת העדר יריבות, וכי במקרה הנדון היה על התובע להגיש תביעתו נגד החברה ולא נגד הנתבע.
22. ראשית אציין כי אני דוחה את טענתו של התובע כי טענת העדר היריבות לא הועלתה על ידי הנתבע בהזמנות הראשונה. במקרה הנדון העלאת הטענה במסגרת כתב ההגנה, בה לראשונה טען הנתבע לגופה של תביעה, די בה כדי להוות הזדמנות ראשונה.
23. בכתב התביעה טען התובע את הדברים הבאים "הנתבעת היא עסק המספק שירותי בית דפוס דיגיטלי למדבקות ולשקיות זרעים ממותגות, הנמצאת בבעלות אריה הרמן, המפרסמת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

כפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"ק 60570-01-13 תמיר נ' הרמן

- 1 באינטרנט בין היתר באמצעות הפצת SPAM". בהתאם לכתב התביעה, החברה היא זו אשר
2 שלחה לתובע את הודעות הספאם, וכי תוכן הפרסומת, אשר נשלח לתובע מוביל לאתר של
3 החברה.
- 4 24. אין מחלוקת כי במקרה הנדון הפרסומת היא הפרסומת של החברה ומוצריה. על כן יש לבדוק
5 האם התובע עמד בנטל להוכיח כי יש לו עילת תביעה אישית נגד הנתבע.
- 6 25. החוק מגדיר מפרסם כדלקמן:
- 7 **"מפרסם" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם**
8 **רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את**
9 **עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור**
10 **אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר**
11 **פרסומת כשירות בוק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו**
12 **לפי חוק זה".**
- 13 26. במקרה הנדון שמו ומענו של הנתבע אינם מופיעים על דבר הפרסומת. באשר לטענה כי תוכנה
14 של הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו ולקדם את מטרותיו של הנתבע, הרי שלעניין זה היה על
15 התובע להוכיח כי הנתבע הוא הבעלים של החברה וכי יש מקום בנסיבות העניין לבצע "הרמת
16 מסך" או להטיל אחריות אישית על הנתבע בעילה אחרת.
- 17 27. אומנם במקרה הנדון ציין הנתבע, כי הוא התקשר עם חברת מפיץ על מנת לשלוח את הודעות
18 המייל, אך לא הוכח במקרה הנדון מה היה תפקידו של הנתבע בחברה והאם יש בנסיבות אלו
19 מקום להטיל עליו אחריות אישית כעובד בחברה. אוסיף כי מדוח רשם החברות, אשר צורף
20 לסיכומי הנתבע, והמתייחס לחברה לא מצוין כי הנתבע הוא מנהל בחברה או בעל מניות בה.
- 21 28. עוד אציין כי התובע לא הוכיח לבית המשפט כי מספר הטלפון הסלולארי המופיע על גבי
22 הודעות הפרסומת, שנשלחו לתובע, הוא הטלפון הפרטי של הנתבע. כמו כן לא הוכחה טענתו
23 של התובע כי הנתבע הוא הבעלים היחידי של שם המתחם בו נעשה שימוש.
- 24 29. באשר לטענתו של התובע כי אם תתקבל טענתו של הנתבע לעניין היעדר יריבות אזי יש
25 לחייבו מכוח סעיף 30 א(ח) לחוק הקובע כדלקמן:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"ק 60570-01-13 תמיר נ' הרמן

- 1 "מנהל של תאגיד וכן מי שאחראי לתחומי השיווק או הפרסום בתאגיד (בסעיף
2 זה – נושא משרה בתאגיד) חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי
3 סעיף קטן (ו) בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס
4 כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; נעברה עבירה בידי התאגיד או בידי
5 עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן
6 זה, אלא אם כן עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו".
- 7 30. הסעיף קובע כי מנהל התאגיד או אחראי לתחומי השיווק או הפרסום בתאגיד חייב למנוע
8 עבירה לפי החוק על ידי התאגיד או מי מעובדיו. כל שקובע הסעיף הוא כי מי שמפר הוראה זו
9 ניתן להטיל עליו קנס לפי חוק העונשין. בנסיבות אלו והיות ולא הוגשה תביעה נגד הנתבע
10 בגין הפרת חובה חקוקה, ומבלי לקבוע עמדה לעניין תביעה שכזו, אם הייתה מוגשת, אין
11 בסעיף זה כדי להטיל על הנתבע חבות בגין התביעה הנדונה.
- 12 31. לאור האמור אני מקבלת את טענתו של הנתבע וקובעת כי יש לדרות התביעה על הסף מחמת
13 העדר יריבות.
- 14 32. על אף האמור וככל ששגייתי בהחלטתי לעיל אבחן בקצרה את תביעתו של התובע לגופה.
15 בחינת התביעה לגופה
- 16 33. התובע עתר כאמור לפיצוי בסך של 1,000 ₪ להודעת ספאם, שהוא הפיצוי המקסימאלי
17 הקבוע בחוק, עבור משלוח הודעת ספאם אחת.
- 18 34. סעיף 30 א) (א) מגדיר דבר פרסומת – "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת
19 מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
- 20 35. סעיף 30 א) (ב) לחוק קובע כדלקמן:
- 21 "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג
22 אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה
23 מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה
24 מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת
25 הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"ק 60570-01-13 תמיר נ' הרמן

- 1 פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".
- 2 36. מעיון בהודעות, אשר צורפו לכתב התביעה מטעם התובע עולה כי אכן המדובר בהודעות,
3 אשר נופלות לגדרו של החוק, כאשר לא הוכח כי התקבלה הסכמתו של התובע לקבלת
4 הודעות אלו. יתר על כן התובע הוכיח כי שלח שתי הודעות מייל בהן ביקש לא לשלוח לו
5 הודעות מייל נוספות, אך אלו עדיין המשיכו להישלח לתיבות הדואר בהן מחזיק התובע.
- 6 37. לעניין כמות ההודעות שנשלחו לתובע, מעיון בטבלה אשר צורפה לתביעתו של התובע עולה,
7 כי 8 ההודעות הראשונות בטבלה (בין התאריכים 12.10.12-13.10.12) וכן הודעות 36 ו-37
8 הן הודעות אשר נשלחו מאת "LTP" אל "info@ltp.co.il". לעניין זה לא הוכח מה הקשר
9 בין כתובת המייל אליה נשלחה ההודעה לכתובתו של התובע. כך גם לגבי הודעות 18-9
10 בטבלה אשר נשלחו מ-"arie" ל-"noa.1@013.net.il". בנוסף אני מקבלת את טענת
11 הנתבע כי הודעות 33, 38 לטבלה הן הודעות אשר נשלחו על ידי התובע ולא על ידי הנתבע.
12 לאור האמור אני מקבלת את טענתו של הנתבע בסיכומיו, כי במקרה הנדון הוכח, כי נשלחו
13 לתובע רק 18 הודעות מייל. הודעות אלה נשלחו לכתובות, אשר שמו של התובע מופיע בהן
14 בצורה כזו או אחרת, ולכן ההנחה היא, והנתבע אינו מכחיש, כי הן שייכות לתובע.
- 15 38. לאור האמור, כמו גם בשים לב לכך כי הודעות המייל נשלחו ל- 8 כתובות מייל שונות של
16 התובע, ולא לכתובת מייל אחת, דבר המגדיל הסיכוי של התובע לקבלת דואר ספאם, אני
17 סבורה כי בנסיבות אלו, וככל שהייתי מקבלת תביעתו של התובע, הייתי קובעת כי יש לפצות
18 בסך של 100 ₪ עבור כל הודעה ובסך הכל בסך של 1,800 ₪ בגין כל ההודעות שקבעתי כי
19 נשלחו לתובע.
- 20 39. בסיכומיו הפנה הנתבע לפסק הדין בעניין ישר-אובוז ולקביעתו של בית המשפט לפיה התובע
21 נוהג להגיש תביעות משפטיות רבות בגין משלוח דואר זבל וכי התובע הפך את קבלת "דואר
22 זבל" למקור הכנסה ריווחי כאשר הוא מחזיק במספר רב של כתובות על מנת להגדיל בצורה
23 מלאכותית את קבלת "דואר הזבל". לעניין זה אני מקבלת את טענתו של התובע כי יש לבחון
24 המקרה הנדון בהתאם לנסיבותיו, וללא קשר לפסק הדין בעניין ישר-אובוז.

25 סוף דבר

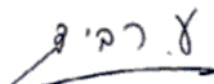
26 40. התביעה נדחית מחמת העדר יריבות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד
ת"ק 60570-01-13 תמיר נ' הרמן

- 1 41. בנסיבות אלו כל צד יישא בהוצאותיו.
- 2 42. בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום.
- 3 43. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.
- 4
- 5 ניתן היום, י"ח שבט תשע"ד, 19 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.
- 6

עינת רביד, שופטת

- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13